խանդավառուած էին այս գաղափարով և գործօն մասնակցութիւն մը բերելու պատրաստ։

Շատ հաւանօրէն, իրր նպաստ մը մեծ ծրագիրը իրագործելու, դիմած են Յովհաննէս Թիւթիւնճիի, որպէսզի այս ուղեւորութիւնը յանձն առնէ Հապէշիստանը չտեսնելու և անոր օժանդակութիւնը այս ծրագիրին գործադրութեան մէջ ապահովելու համար։

Ուստի՝ Յովհաննէս վրդ. Թիւթիւնճի իրր քաղաքական գործիչ չատ կարեւոր առաքելութեամբ մըն էր որ կ'երթար Հապէշիստան, առաքելութիւն մը զոր չէր կրնար յայտարարել և բացարձակ յայտնել։ Հետեւաբար իր ձեռագիրին մէջ լուռ կը մնայ իր ուղեւորութեան բուն նպատակին մասին և միայն համբորդութեան հետաքրքրական մասերուն վրայ կր խօսի։ Անդիր է գիտնալ, թէ Յովհաննէս Թիւթիւնճի իրր գործակալ կամ բանագնաց, որո՞նց ներկայացուցիչն էր։ Աբեւելեան Եւրոպայի տէրութիւններո՞ւն թէ Ֆրանսայի։ Երկու կողմերն ալ կրնային զայն ղրկած ըլլալ, քանի որ երկու կողմերն ալ Հապէշիստանի գործակցութեան օգուտի վրայ մտածած էին։

Երեւոյթները ասելի հաւանական ցոյց կուտան, թէ Լեհաստանի Ժան Սոպիեցքի թագաւորին կողմէ ղրկուած է, վասնզի ճիշդ այդ թուականին (1678) լեհ թագաւորը պատգամաւորութիւն մըն ալ Պոլիս ղրկած էր՝ Յակոբ Ջուղայեցի կաթողիկոսին մօտ, հայ քրիստոնեայ թագաւորութիւն մը ստեղծելու համար, թուրք և պարսիկ հողերէն մասեր առնելով։

Կրնայ մտածուիլ, թէ Յովհաննէս Թիւթիւնճի Թերեւս Լեհաստան անցած էր 1675էն յետոյ իբր նուիրակ և Ժան Սոպիեցքի զայն ընկերացուցած էր իր